

Список литературы:

1. Концепция долгосрочного социально-экономического развития Российской Федерации на период 2020 года
2. Новикова В.Б. Экономическая оценка влияния схем управления инвестициями в инфраструктуру дочерних обществ в процессе реализации стратегических целей Холдинга «РЖД»: дис. канд. экон. наук. — М., 2008. — 171 с.
3. Быстрова О.Л. Формирование системы показателей оценки инвестиционной привлекательности компании ОАО «РЖД»: дис. канд. экон. наук. — СПб., 2006. — 128 с.
4. Фомина Е. Управление рисками: современные тенденции и практика. // URL: <http://www.rcb.ru/archive/articlesrcb.asp>.

УДК 331.101.262

В. І. Максимович,

к.е.н., доцент кафедри банківських інвестицій,

О. В. Запара,

здобувач кафедри банківських інвестицій,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ОСВІТА В ІННОВАЦІЙНОМУ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

Друга половина ХХ століття відзначилась започаткуванням зміни індустріального суспільного устрою на постіндустріальний. Ці зміни, здебільшого, були зумовлені зростанням продуктивності праці та обмеженістю ресурсів. У зв'язку з цим, виникає об'єктивна потреба в підвищенні ефективності використання наявних ресурсів на основі інноваційних технологій. Потреба у пошуку нових ресурсів зумовила зміну акцентів у їх пріоритетності. В новому суспільстві інформація і технології витісняють працю і капітал і стають визначальним ресурсом у розвитку суспільства. В постіндустріальному суспільстві виробництво змінює використання машин на нові технології, головними продуктивними силами стають знання та інформація, а рівень добробуту суспільства визначається його освіченістю. Переважна більшість зайнята не в матеріальному виробництві, а у формуванні, збереженні та передачі інформації.

В умовах розвитку інформаційного суспільства, інформація набуває паритету в виробництві. Вищою ланкою інформації є знання, які формуються в освітній сфері, таким чином освіта стає стратегічним фактором розвитку суспільства. Освіта забезпечує виробництво знань, а людина стає її основним носієм. Тому в постіндустріальному суспільстві людина займає чільне місце у виробничому процесі поєднавши працю та власний капітал — знання і досвід.

Пріоритетом господарської системи постіндустріального суспільства виступають інноваційні чинники, а саме: нові технології, нова організація праці та виробництва. Джерелом формування інноваційних чинників є інтелектуальний капітал, рівень розвитку якого визначає темпи соціально-економічного зростання шляхом підготовки спеціалістів здатних забезпечити розвиток інноваційних процесів. Освіта забезпечує відтворення інтелектуального капіталу. В сучасних умовах існує необхідність не тільки створення інтелектуального капіталу, але й забезпечення його інтенсифікації, за рахунок якісних показників, тобто збільшення можливостей, що вимагає нових підходів в освітньому процесі. Рівень розвитку освіти диктує рівень розвитку людини, який в сучасних умовах забезпечує відповідний рівень економічного зростання. Ступінь адаптації людини до постійно змінюваних умов життя в інформаційному суспільстві значною мірою визначається якістю та спрямованістю освіти.